

РЕШЕНИЕ

№ 14427

гр. София, 10.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **806** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-561/2021 от 23.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията). С оспорвания административен акт, на основание чл.38, ал.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е обявена за неоснователна, подадената от Н. А. Н. срещу министъра на вътрешните работи, жалба с рег. №ППН-01-561/21.07.2021г.

Жалбоподателят претендира, че оспорваното Решение е недопустимо - издадено от некомпетентен орган, тъй като мандатът на КЗЛД е изтекъл. По същество на спора излага доводи за незаконосъобразно обработване на личните му данни от служители на Първо и Трето полицейско управление – [населено място]. Твърди, че неправомерно служител на Министерството на вътрешните работи (МВР) е използвал телефонния му номер чрез достъп до базата данни на българските документи за самоличност. Сочи, че единният му граждански номер (ЕГН) е бил използван за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) без той да е предоставил документ за самоличност. Иска съдът да отмени изцяло или отчасти Решение №ППН-01-561/2021 от 23.06.2023г. и да върне преписката на КЗЛД със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Не претендира за разноски.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, представлявана от

председателя, оспорва жалбата. В писмени Становища с изх. №, № ППН-01-561^{#24}/18.07.2023г., ППН-01-561^{#32}/29.02.2024г. поддържа, че оспорваното Решение е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в максимален размер, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Заинтересованата страна – МИНИСТЪР на вътрешните работи, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна по съображения, изложени в Отговор на жалба с рег. №УРИ812100-111/03.01.2024г. по адм. дело №2696/2023г. по описа на Административен съд – Варна (АС-Варна). Претендира за разноски в размер на 300 (триста) лева, съгласно чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.07.2021г. жалбоподателят Н. Н. е сезирал КЗЛД с твърдения за незаконно обработване на личните му данни от служители на МВР в Районни полицейски управления (РПУ) в [населено място] (жалба с рег. №ППН-01-561, подадена по електронен път). В жалбата е изложено следното: 1) При справка по адм. дело №1527/2021г. на АС-Варна, Н. установил, че полицейският инспектор Г. А. изпратил до началника на 3^{-то} РПУ справка, която впоследствие била предоставена на Областната дирекция (ОД) на МВР – В., както и на Административния съд. В справката пишело: „поредната жалба на Н. Н.“, „Н. А. Н. който депозира всякакви жалби, които нямат общо с действителността“, което според подателя на жалбата показвало, че негови лични данни се обработват и по други преписки.; 2) В началото на м. юни 2021г. на личния му телефонен номер позвънил инспектор Р. К. по повод подадена от Н. жалба, в която обаче той не бил посочил телефонен номер, което също означавало, че личните му данни – телефонен номер, са били незаконно обработвани от 1^{-во} РПУ.; 3) На 31.07.2021г. срещу Н. бил съставен АУАН за това, че на 17.06.2021г. не се явил в 1^{-во} РПУ, като за целта той не бил предоставил данните от личната си карта, а същите били взети от информационната система на МВР. Жалбоподателят е поискал Комисията да наложи глоба на МВР или на 3^{-то} РПУ – В. и/или на 1^{-во} РПУ. На 29.07.2021г. Н. е сезирал КЗЛД с нова жалба срещу 1^{-во} РПУ – В. (ППН-01-561^{#1}) в която са изложени идентични твърдения за законосъобразно обработване на личните му данни чрез съставяне на АУАН, данните за който не са били взети от документа му за самоличност, а са били придобити от информационната система на МВР.

За образуваното производство Комисията е уведомила министъра на вътрешните работи и ОД на МВР – В. с писма изх. №, № ППН-01-561^{#7}/08.07.2022г., ППН-01-561^{#4}/11.08.2021г., като им е указала, че могат да изразят становище по твърденията, изложени в жалбата, както и да посочат доказателства за установяване на релевантни за спора факти и обстоятелства.

В Становище с вх. №ППН-01-561^{#8}/11.08.2022г. министърът на вътрешните работи е оспорил жалбата, като е изложил следните доводи: До края на м. септември 2021г. младши експерт Р. К. – младши полицейски инспектор, е бил служител на група ТП при сектор ОП на 1^{-во} РПУ при ОД на МВР – В.. В това му качество на К. е била разпределена за работа преписка, образувана по жалба на Н. А. Н.. В хода на проверката и в изпълнение на указания, дадени от наблюдаващия прокурор,

служителят К. е провел телефонен разговор с Н. с цел призоваването му за снемане на сведения. Телефонният номер за връзка с подателя на жалбата бил открит от полицейския инспектор при направена от него справка в Автоматизираната информационна система (АИС) на МВР. Достъп до системата за извършване на справки служителят е имал в съответствие с длъжностната му характеристика. Като основание за призоваването на Н. по телефона сочи разпоредбата на чл.69, ал.3 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Изложил е доводи, че личните данни на Н. са били законосъобразно обработвани в съответствие с принципите, установени в Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679).

Становище за неоснователност на жалбата е било изразено и от директора на ОД на МВР – В. (вх. № ППН-01-561^{#2}/05.08.2021г.).

С Решение по т.14 по Протокол №2/25.01.2023г. Комисията е приела за допустима жалбата с рег. №ППН-01-561/21.07.2021г. и я е насрочила за разглеждане в открито заседание. Като страни в производството са конституирани подателят на жалбата Н. Н. и ответник министърът на вътрешните работи.

На 03.05.2023г Комисията е провела открито заседание в което страните, макар и редовно уведомени, не са взели участие. Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение №ППН-01-561/2021 от 23.06.2023г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.8 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ППН-01-561/23.06.2023г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №15/03.05.2023г. Комисията, в качеството ѝ на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от действащия към датата на издаване на административния акт Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация (обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспорваното Решение е недопустимо, тъй като е постановено от състав на КЗЛД, чийто мандат е изтекъл. Съгласно чл.7, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД Комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, които се избират от Народното събрание (НС) по предложение на Министерски съвет (МС) за срок от 5 години и могат да бъдат преизбирани за още един мандат. Въпросът за компетентността на КЗЛД да осъществява правомощията си по защита на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни след изтичане на срока

за който са избрани, е разрешен със самия закон – чл.7, ал.2 (редакцията ДВ, бр.17/2019г.). Съгласно тази разпоредба председателят и членовете на Комисията изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до избора на новите председател и членове.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Определение за „лични данни“ е дадено в разпоредбата на чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. По смисъла на Регламента (чл.4, §2) „обработване“ на лични данни е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Условията за допустимост при обработването на лични данни са изрично регламентирани в чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно тази разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от условията, изрично и изчерпателно посочени в б. „а“ – „е“: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

При това законосъобразен е изводът на Комисията, че в посочените от жалбоподателя случаи не са били допуснати нарушения при обработването на личните му данни.

За администратора на лични данни – министър на вътрешните работи (чл.29 ЗМВР), е

налице основание за обработване на личните данни на лицата, включително на жалбоподателя Н. Н., чрез събиране, записване, организиране, структуриране и съхранение за целите на Автоматизираната информационна система (АИС) „Български документи за самоличност“. Според приложимата норма на чл.25, ал.1 ЗМВР за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. В ал.3 на чл.25 ЗМВР е предвидено, че обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 и на [Закона за защита на личните данни](#).

Съдът приема, че в посочените случаи достъпването (извличането) на лични данни на Н. чрез АИС „Български документи за самоличност“ и използването им е осъществено при спазване на принципа на законосъобразност, установен в чл.6, §1, б. „в“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679: обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Следва да се отбележи, че именно по жалба на Н. до Районната прокуратура (РП) – В. е била образувана преписката в РУ на ОД на МВР, като действията по извличане и използване на личните данни на Н., включващи мобилния му телефонен номер, са във връзка с указанията дадени от наблюдаващия прокурор, с цел призоваване за снемане на писмени обяснения. Основанието за обработването на личните данни на жалбоподателя се съдържа в нормата на чл.69 ЗМВР. В ал.1 на чл.69 ЗМВР е предвидена изрична възможност полицейските органи да призовават в служебните помещения граждани за изпълнение на определените им с този закон правомощия. За целта полицейските органи писмено уведомяват гражданите за призоваването, а в неотложни случаи призоваването може да се извършва по телефон или факс, което обстоятелство длъжностното лице, извършило уведомяването, удостоверява писмено (чл.69, ал.2 и ал.3 ЗМВР). В случая жалбоподателят е бил уведомен по телефона, а впоследствие и писмено за задължението да се яви в РУ за снемане на писмени обяснения, които обстоятелства са удостоверени от служителя чрез Докладна записка с рег. №433р-27248/30.07.2021г. За установяване на спорните факти по делото е прието Постановление от 28.05.2021г. на прокурор от РП – В. с което на органите на ОД на МВР-В. е възложено да извършат проверка по преписка с вх. №6560/2021г. в хода на която да се снемат сведения от жалбоподателя (Н. Н.) и от всички лица, които имат отношение към случая. С Разпореждане от 30.06.2021г. наблюдаващият прокурор по преписка с №6560/2021г., образувана по жалбата на Н. Н., е възложил на органите на Първо РУ на ОД на МВР – В., на основание чл.145, ал.1, т.3 и ал.2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), да извършат допълнителна проверка за установяване на Н. Н. и снемането на обяснения от него. Именно в изпълнение на горните указания на наблюдаващия прокурор са били достъпени чрез АИС лични данни на Н., включващи мобилен телефонен номер, което води на извод, че обработването е било необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и при упражняването на официални правомощия на служителите на МВР.

Идентичен е изводът и по отношение на оплакването, че при съставяне на Акт за установяване на административно нарушение е посочен единният граждански номер (ЕГН) на Н., какъвто той не е предоставял в документа, сезиращ РП – В.. Със съставянето на АУАН се поставя началото на административно-наказателното

производство, съгласно чл.36, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Редът и условията за установяване на административните нарушения и съответно налагането на административни наказания е регламентирана от закона дейност при упражняването на която личните данни на лицата се обработват в съответствие с принципа на законосъобразност, установен в чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Чл.40, ал.2 ЗАНН предвижда възможност за съставяне на АУАН и в отсъствие на нарушителя. Съгласно чл.70, ал.1 ЗМВР полицейските органи могат да извършват проверки за установяване на самоличността на лице когато това е необходимо за разкриване или разследване на престъпления и при образувано административнонаказателно производство (т.2). Именно за осъществяване на това правомощие на полицейските органи и съставяне на АУАН за установяване на административно нарушение, в случая, са били обработени личните данни на Н. (чрез посочване на ЕГН), с което са спазени принципите, установени в Регламент (ЕС) 2016/679.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че изразът „Касае се за лицето Н. А. Н., което депозира всякакви жалби, които нямат нищо общо с действителността“ не представлява обработване на данни по смисъла на определението, дадено в чл.4, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно не попада в обхвата на закрива на Закона и на Регламента.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №ППН-01-561/23.06.2023г. е законосъобразно и като такова не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 100 (сто) лева.

На основание чл.143, ал.4 АПК разноски се дължат и на заинтересованата страна. В съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя размер на възнаграждението – 100 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Н. А. Н. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-561/2021 от 23.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Н. А. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни, представлявана от председателя, с адрес: 1592 С., [улица], сумата 100 (сто) лева – разноски по адм. дело №806/2023г.

ОСЪЖДА Н. А. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерството на вътрешните

работи, представявано от министъра, с адрес: 1000 С., [улица], сумата 100 (сто) лева – разноси по адм. дело №806/2023г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова